

ENA LUŠTNA ZGODBICA O ŽIVLJENJU IN POSNEMANJU SV. ROKA

izpod peresa Sebastjana, trebanjskega kaplana, cigar zavetnik je ponavadi upodobljen prav s svetim Rokom.

Premiera: ŽUŽEMBERK, ARHIDIAKONATSKI DAN, 17. JUNIJ 2006

OSEBE:

Pripovedovalec –

Jezus –

Sveti Rok –

Rok Novak –

Sveti Miklavž –

Angel –

Bolnik 1 (Stara gospa) –

Bolnik 2 (Rokov sošolec) –

Bolnik 3 (Rokova mama) –

Dobri človek 1 –

Dobri človek 2 –

1. PRIZOR

Sveti Rok se sprašuje, kako bi v življenju storil čim več dobrega in nato odpotuje v Rim! V ozadju se po prvem pripovedovalčevem govoru prikaže mladi sv. Miklavž in deli jabolka otrokom, jih boža po glavi in tiho ogovarja. Sveti Rok to zamišljeno opazuje in nato odide na pot. Pri strani stoji fant iz Dolenjske, po imenu Rok Novak, ki vse to opazuje. On bo zgodbo o svetem Roku skušal uresničevati v sedanjosti.

PRIPOVEDOVALEC: Pred sedemsto leti je živel mož, ki mu je bilo ime Rok. Rodil se je v Franciji. Njegovi starši so bili zelo verni, a tudi zelo revni. Spraševal se je, kaj naj stori v življenju. Bral je o nekem svetniku, ki mu je bilo ime Miklavž. Navdušila ga je njegova dobrota. Kar predstavljal si je, kako bi lahko sam storil toliko dobrega.

SVETI ROK: (*zamišljeno*): Kaj pa naj jaz storim? (*navdušeno*) Že vem!!!

PRIPOVEDOVALEC: Takoj je Rok prodal še tisto skromno imetje, ki ga je imel in ga razdal ubogim v svoji vasi. Sam pa je s skromno obleko, ki jo je imel na sebi, odšel v Rim, poromat v sveto mesto. To je bil čas, ko je Evropo prizadela strašna bolezen – kuga. Ljudje so nenadoma zboleli in kmalu umrli. Povsod pa so se našli ljudje, ki so stregli ubogim bolnikom. Tudi Rok se je zamislil, ko je videl dobroto teh ljudi ...

SVETI ROK: **Tudi jaz bom pomagal tem ljudem!** (*začne obvezovati bolnike, jim pomagati, jih opogumljati ... nato gre do bolnika, ki umira*) **Joj, ti ubogi človek, tebi resni ni več pomoči. Že vem. Še pokrižam te, naj ti pomaga naš Gospod Bog. Saj boš tako ali tako umrl ...** (*Sveti Rok bolnika pokriža na čelu, nato pa bolnik nenadoma ozdravljen vstane, sveti Rok je presenečen, bolnika pa vesel*) **Kaj pa je to? Nenadoma ... Moj Bog! Saj si ozdravel. Bodi pozdravljen in Bog s teboj. Ne vem, kaj se je zgodilo.** (*bolnik ves vesel odide, sveti Rok pa spozna, da je bilo bolnikovo ozdravljenje predvsem Božje delo, z rokami, dvignjenimi proti nebu začne hvaliti Boga*).

PRIPOVEDOVALEC: **Po tem dogodku je Rok ozdravil še več bolnikov z znamenjem križa v mestu Rim. Ljudje so ga imeli radi, Rok pa se je zahvaljeval Bogu za dar, ki ga je prejel. Kmalu je začutil domotožje, nekaj ga je vleklo nazaj domov. Vedno bolj je bil zamišljen. Čutil je, da mora na pot proti Franciji. Tudi na poti domov je ozdravljaval bolnike, v mestu Piacenza pa se je nenadoma tudi sam nalezal kuge, strašne bolezni.**

SVETI ROK: (*začuti bolečino, težko diha in hodi dalje. Ko ne more več, se uleže pred neko kočo, da bi umrl*) **Ne gre! Sedaj sem zbolel tudi sam. Kdo bo pa meni, ubogemu revežu, pomagal? Nikogar ni, ki bi se me usmilil in mi dal tudi nekaj hrane. Kje si, Gospod, sedaj, ko te potrebujem?** (*od utrujenosti zaspi, kmalu se prikaže Gospodov angel in ga zbudi*)

ANGEL: **Zbudi se, dragi dobrotnik bolnikom in umirajočim, nebeški Oče je videl tvojo dobroto, ki si jo izkazal mnogim in ti bo nekoč bogato poplačal.**

SVETI ROK: (*slabotno*) **Kdo pa si ti?**

ANGEL: **Angel sem, poslan od Boga, ki te ima rad in ti bo pomagal.**

SVETI ROK: (*še bolj slabotno*) **Kako pa mi bo pomagal? Naj me vzame v nebesa, saj vidi, kako sem slaboten. Ne morem nič več, kmalu bom umrl!**

ANGEL: **Ljudje včasih ne znajo izkazovati hvaležnosti. Ozdravil te bo in poslal ti bo psička, dobrega človekovega prijatelja, ki ti bo pomagal. Ljudje pa bodo šele po tvoji smrti videli, koliko dobrega si storil. Tedaj boš ti že pri Bogu v nebesih.** (*odide*)

SVETI ROK: (*se počuti precej boljše*) **No, najbrž so bile to vse sanje ali pa sem res že v nebesih.** (*zagleda ob postelji psička – plišastega – ki ima v gobčki ali ob sebi kos kruha*) **Poglej, poglej, mogoče pa je bilo vse res. Kako sem lačen. Hvala ti, Bog, ker si ti tako poskrbel zame, reveža. Sedaj vem, kakšno plačilo me čaka v življenju, če bom še naprej dober do ljudi.** (*odide proti domu in še naprej pomaga ljudem v stiski in bolezni*)

PRIPOVEDOVALEC: **Tako si je Rok opomogel in odšel domov. Tam pa ga niso prepoznali in so ga zaprli. Pet let je trpel v zaporu. Prepoznali so ga šele po materinem znamenju. Nato je umrl in Bog ga je zaradi njegove dobrote sprejel k sebi.**

2. PRIZOR

Deček Rok Novak iz je doma na Dolenjskem. Ogledal si je življenje svojega zavetnika svetega Roka. Stoji na mestu, kjer je začel sveti Rok. Sprašuje otroke.

PRIPOVEDOVALEC: Deček Rok je doma iz Dolenjske. Spoznal je zgodbo svojega zavetnika svetega Roka in se tudi sam, kakor sveti Rok, odloči, da bo storil nekaj lepega za Boga in bližnjega. V svoji vasi išče ljudi, ki imajo strašno bolezen – kugo – vendar jih ne najde. Zato je malo zbehan.

ROK NOVAK: *(zamišljeno, kar malo jezno)* No, dragi otroci. Tale je pa lepa. Mislim, zgodba o svetem roku je lepa. In sedaj, ko stojim pri naši cerkvi svetega Roka, sem kar razočaran. Sveti Rok, ja, ja. Toda, kako naj jaz storim kaj dobrega. Saj danes ni več kuge ... *(rad bi odšel ...)*

JEZUS: *(se pojavi nenadoma)* Rok! Rok!

ROK NOVAK: *(preplašeno)* Kaj? Kdo me ... Kdo si pa ti. Prikazen? Pa menda nisi ti naš ...

JEZUS: Tako je, dragi Rok, jaz sem Jezus. Nekaj bi ti rad povedal. Ti bi rad naredil kakšno dobro delo. to je lepo. Toda danes ne boš več našel ljudi, ki imajo tisto strašno bolezen – kugo. Danes ljudje trpijo zaradi drugih bolezni, predvsem pa zaradi tega, ker jih nihče nima rad. Tukaj pa se začne tvoja naloga ... Poišči te ljudi! *(nenadoma izgine)*

ROK NOVAK: *(zmedeno)* No, tole pa je od sile. Menda sem sanjal ... Ali pa tudi ne? Mogoče pa bi res še enkrat pogledal po vasi, če me kdo potrebuje.

PRIPOVEDOVALEC: Rok je nato še enkrat odšel po vasi. Tokrat pa je srečal bolne ljudi. Staro gospo, ki ni mogla čez cesto in ji je pomagal. Kmalu je videl objokanega sošolca, ki je bil žalosten, ker je izgubil peresnico in zato sta jo skupaj poiskala. Doma je mama prišla utrujena iz službe in ji je zato prinesel kozarec mleka ter jo razveselil. Kmalu je ugotovil, kako tudi on lahko stori kaj dobrega ...

ROK NOVAK: No, vidite dragi otroci. Sedaj vem, kako posnemati sv. Miklavža, mojega zavetnika sv. Roka in predvsem Jezusa. Najprej moram videti ljudi, ki jih srečujem in kmalu bom lahko opazil, kako jim lahko pomagam. *(sprašuje otroke)* Kaj pa vi? Ali ste se tudi vi kaj naučili o svetem Roku? *(nekaj časa naj se pogovarja z otroki, potem odide)*

PRIPOVEDOVALEC: Zgodba o svetem Roku nas uči, kako Bog vsakega izmed nas vabi, da bi ga posnemali in skušali pomagati vsem ljudem.